

Οι Βουλευτικές Εκλογές του 1887- Τις εκλογές κέρδισε πανηγυρικά ο Χαρίλαος Τρικούπης

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)





Μέσα στο καταχείμωνο, οι Έλληνες προσήλθαν στις κάλπες για να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα. Τις εκλογές προκήρυξε ο Χαρίλαος Τρικούπης, που τις κέρδισε πανηγυρικά στις 4 Ιανουαρίου 1887.

Ο Τρικούπης είχε αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας για πέμπτη φορά στις 9 Μαΐου 1886, μετά τη «ηρωική» παραίτηση του κυριότερου αντιπάλου του Θεόδωρου Δηλιγιάννη, εξαιτίας του ναυτικού αποκλεισμού της Ελλάδας στις 26 Απριλίου 1886 από τις Μεγάλες Δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία, Αυστρία, Ιταλία, Γερμανία), ως αντίποινα στη φιλοπόλεμη βαλκανική πολιτική του. Για να επιτύχει την επιθυμητή πλειοψηφία και να λάβει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, ο Τρικούπης απέσπασε 69 βουλευτές από το δηλιγιαννικό μπλοκ («Εθνικό Κόμμα»), προκαλώντας την αντίδραση του Θεόδωρου Δηλιγιάννη, ο οποίος κατήγγειλε την «αποστασία» ως προϊόν «ανεπίμων συναλλαγών και εξαγοράς», που αποτελεί «στιγμήν ονείδους δια τον κοινοβουλευτικόν βίον της Ελλάδος».

Ένα από τα πρώτα μέληματα της κυβέρνησης Τρικούπη ήταν η ψήφιση νέου εκλογικού νόμου, που καθιέρωνε την ευρεία περιφέρεια σε επίπεδο νομού για την εκλογή βουλευτών, αντί της στενής περιφέρειας σε επίπεδο επαρχίας, που ίσχυε μέχρι τότε. Στόχος του Τρικούπη ήταν να υποβαθμίσει το ρόλο των κομματάρχων και να ενισχύσει τα πολιτικά χαρακτηριστικά της ψήφου. Παράλληλα, μειώθηκε ο

αριθμός των βουλευτών από 245 σε 150. Ως μέσο ψηφοφορίας παρέμενε το σφαιρίδιο.

Στις 6 Νοεμβρίου 1886 η Βουλή διαλύθηκε και προκηρύχθηκαν εκλογές για 4 Ιανουαρίου 1887. Η προεκλογική περίοδος συνέπεσε με τους εορτασμούς για την ενηλικίωση του διαδόχου, γεγονός που αξιοποίησε επιδέξια ο Τρικούπης. Την 1η Δεκεμβρίου ο 18χρονος Κωνσταντίνος ορκίστηκε και απηύθυνε μήνυμα προς τον ελληνικό λαό, τον οποίο διαβεβαίωνε ότι «η καρδιά του είναι ελληνική». Ο Δηλιγιάννης, που δεν διατηρούσε τις καλύτερες σχέσεις με τον βασιλιά Γεώργιο Α', κατήγγειλε την εκμετάλλευση του γεγονότος από την κυβέρνηση.

Η προεκλογική εκστρατεία, όπως πάντα στην Ελλάδα, έγινε σε ιδιαίτερα θερμό κλίμα, με εκατέρωθεν έντονους διαξιφισμούς και ύβρεις. Η αντιπολίτευση επικεντρώθηκε σε κατηγορίες για σπατάλη του δημοσίου χρήματος και αύξηση της φορολογίας και κατηγόρησε τον Τρικούπη ως «αρχηγό ομάδας επιδρομέων». Το ύφος της αντιπολίτευσης υιοθέτησε και η κυβερνητική πλευρά, που εξέδωσε στις 19 Δεκεμβρίου ειδικό εκλογικό φύλλο με τον τίτλο «Αι Εκλογαί». Η εφημερίδα έγραψε ότι οι 12 υποψήφιοι του Δηλιγιάννη στην Αττική είναι μία ανήθικη συμμορία, που έχει πρόγραμμά της την απάτη και σημαία της το ψεύδος.

Ανήμερα των Χριστουγέννων, η εφημερίδα του «Νεωτεριστικού Κόμματος» του Τρικούπη αναδημοσίευσε άρθρο της λονδρέζικης εφημερίδας «Καιροί» (πρόκειται για τους Τάιμς του Λονδίνου), οι οποίοι σημείωναν ότι ενδεχόμενη νίκη του Δηλιγιάννη στις εκλογές θα σήμαινε επάνοδο στην πολιτική της αυτοκτονίας, χρεοκοπία, γενική παραλυσία και πολιτική εκμηδένιση. Αντίθετα, η επικράτηση του Τρικούπη θα σήμαινε επικράτηση της πολιτικής σύνεσης και της πατριωτικής αυταπάρνης.

Την παραμονή των εκλογών (3 Ιανουαρίου 1887) το «Νεωτεριστικόν Κόμμα» πραγματοποίησε την πρώτη σημαντική προεκλογική συγκέντρωση στην ιστορία της Πλατείας Συντάγματος. Περισσότεροι από 10.000 οπαδοί του κόμματος επευφήμησαν τον αρχηγό τους.

Ο Χαρίλαος Τρικούπης θα κερδίσει πανηγυρικά τις εκλογές της 4ης Ιανουαρίου 1887, που διεξήχθησαν εν μέσω χιονόπτωσης σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, που τότε έφθανε μέχρι τη Θεσσαλία. Το κόμμα του θα καταλάβει τις 90 από τους 150 έδρες της Βουλής και θα κυβερνήσει απρόσκοπτα για τρία χρόνια. Το «Εθνικόν Κόμμα» του Θεόδωρου Δηλιγιάννη περιορίστηκε στις 25 έδρες, ενώ 35 βουλευτές δήλωσαν ανεξάρτητοι.

Η Βουλή, που προέκυψε από τις εκλογές της 4ης Ιανουαρίου, ήταν μία από τις μακροβιότερες στην ελληνική κοινοβουλευτική ιστορία. Ο Τρικούπης κυβέρνησε

αδιάλειπτα από τις 6 Μαΐου 1887 έως τις 24 Οκτωβρίου 1890 και μπόρεσε έτσι να συνεχίσει το ανορθωτικό θεσμικό και οικονομικό του έργο. Ο ίδιος διακήρυξε για μία ακόμη φορά ότι σκοπός του ήταν να μετατρέψει την Ελλάδα σε «Χρηματιστήριο της Ανατολής».

ΠΗΓΗ: sansimera.gr